

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Prologus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

Tractatus de veritate contritionis: in quo multa aurea notabilia continen-
tur valde necessaria anime siccanti: ac deum desideranti. Ad illustrissimū ac
clementissimū principem dñm: dominū Ludouicū marchionē salutarū: per
fratrē Joan. Ludouicum Gualdum de monte regali: ordinis Predicatorū: sa-
cre theologie professorem.

Incipit prologus

Quonia fundamentum totius

perfectiōnis nostre Ludouice princeps illustrissime ac clementissime
est cordis contritio: que proprie (vt testant doctores catholici) est sanua
salutis eo q̄ sit nobilior: ac potior ps sacramētalis pnie: sine q̄ nulli hoim pōt
esse salus: teste Chryso. Idcirco vt dignitas v̄ra ad plenariā indulgentiā subleu-
aprius ac correctus seipam disponere valeat: etiā vt v̄re humanissime peritio-
ni satisfacerē: descripsi sub breuibz q̄t z q̄nta requirunt ad verā contritiōnē: q̄ ad
celestes thesauros indulgentiarū sequēdos: necessario p̄supponit: imō sine ipsa
factū est nihil. Nā vt v̄r fatetur. Cordial' contritio est medicina illa celestis effica-
cissima: q̄ sola felleos humores a stomacho sāguent' aie facit euomere: z est la-
uacrū suauissimū q̄ n̄rāz medic' aniaz morbidas egritudines humani cordis
salubrit' curat. Ipa q̄z d̄: cādo: eterne lucis q̄ tenebras culpaz horribiles vno se-
mel imperu fugare sufficit. Habet em̄ contritio infīnstrā p̄curē ex charitate q̄ in
format. Et s̄o dolor contritiōis q̄ntūcūqz paru' fuerit: dūmodo attingit veraz
contritiōis rōnē oēm culpā delet: teste brō Tho. in. iij. li. sen. di. xvij. vbi querit:
Utrū contritio parua sufficiat ad delendū magna peccā. Sz q̄n tal' contritio habea-
tur ab hoīe: mortal' p̄ditio scire nō sufficit: nec intellect' human' h̄ ipm attinge-
re pōt: qz sol' deus hoc scit: z cui voluerit reuelare: vt dicem' in sequentibz sua
faucite grā. Hoc tñ scio q̄ oēs sum' pni z inclinat' ad dolozē contritiōis minorē
debito q̄ nō liberat a gehenna: vt inq̄r Joan. gerson cācellari' Parisiensis in
cōpendio theologie. Propterea vera contritio d̄: fons aq̄ salutar' lymphidissim'
in q̄ carnaliū desiderioz rabies extinguit' q̄ nihil meli' / nil p̄stanti' / nil opabi-
lius / nil deniqz hoī digni' eē pōt. Ipsa q̄ppe teste Eypriano: oia ligata soluit
oia clausa reserat: oia aduersa mitigtat: oia languida sanat: oia confusa dilucl-
dat: oia fracta p̄solidat: oia mortua viuificat. Appetenda est igit' ab oibz con-
tritio quasi salubris aniaz medicina: qz maiori periculo verat' aia q̄ corpus:
cui subito adhibenda est curatio: vt ait Lactan. Nā p̄ solā contritiōnē aia pecc'
carit' recōcllat' creatori suo. Cū em̄ dñs Iesus sit totus clemēs z benignus:
eos q̄s ad se venire cōspicit repellere minime pōt: qz q̄ntū displicet ei impudē-
tia peccatoris: tantū placet ei erubescētia penitētis. Vibi credat fidelis aia
z nullatenus dubitet: qm̄ dñs Iesus anie siccanti ac deū desideranti totus le-
tus ac festin' occurrit celesti roze circūfusius vnguētis optimis delibutus: ani-
mā recreat fatigatā: esurientē reficit: sitientē potat: aridā impinguat: terrenoz
oblitā sui p̄suis imemorē. Hinc Amb. in li. de bono mortis. ca. v. ait. Cognos-
camus q̄ q̄s fruct' z cibos epulect' deus q̄bve delectet. Delectat em̄ siq̄s mor-
tificet peccm̄ suū: obliteret culpā suam: sepeliat atqz abolefaciat iniquitates su-
as. Ut aut' ois laus tanti sacramēti pateat euident': dicimus verā contritiōnē
esse summā illā ac nobilissimā p̄btam q̄ cōsistit in cognitione sui: de q̄ deuotiss-
simus doctor Bern. sup. Cant. sermone. xxxvij. ait. Scio neminē absqz sui cog-
nitione saluari: de q̄ n̄m̄z m̄ salut' hūilitas orit' z timor dñi: q̄ z tpe sicut in-
tūm sapie: ita est z salut'. Iō dignū est vt prius cognoscamus inuisibilia aie

Contritio
nil efficit'

Hō nullo
mō p̄ scī
re se h̄re z
contritiōez.

De his que in isto opere

nre q̄ valeam⁹ esse idonei ad cogitēdū iuisibilia dei. Si nō sufficiam⁹ cogitēre
p̄terit nos ipsos: p̄fecto sup̄ba mēs nra app̄chēdere nō poterit ea q̄ sunt sup̄ nos. P̄terit
p̄t̄ cogitēre p̄uū q̄ ac p̄ncipale speculū ad vidēdū deū est aia rōnal iuētes seip̄s. Quapro
scam⁹ nos p̄ter Hugo ill. d. aia inq̄. Velioz es si teip̄m cogitēas q̄ si re neglecto: cursus
ip̄s q̄ sydez: vires herbar: cōplectōes hoim: naturas aialū: celestū oim ac terrestri
uim oim sciam h̄ies. Dulci em̄ m̄lta sciūt z seip̄s nesciūt. Cū tñ summa p̄bia
sit cognitio sui. Sz beu/eunt hoies mirari alta montū cacumina: teste Aug.
ingēres q̄z fluctus maris: z altissimos lapsus flumīnū: z oceanū ambitū: z gy
ros syderū: z relinquūt seip̄s: nec mirant̄. Reuera oim causaz difficillimū est
seip̄m cognoscere: vt ait magn⁹ Basil. Quia mēs ip̄a sat̄ acente aliena delicta
p̄replāns: tardior ē erga suoz cognitio nē victoz. Idcirco Aug. ill. d. vera z fal
sa p̄nia testat̄ ap̄te q̄ q̄ cogitēnt seip̄s: sicut sp̄ peccat̄: ita sp̄ plorat̄: vt tota eoz
vita tēratio videat̄ z plac̄t̄ sup̄ terrā. Dignabit̄ q̄ clemētia v̄a p̄nceps nobilit̄
sine singula q̄ scribit̄ nō solū legere: sed mente retinere vt maḡ ac maḡ
deuotio v̄a auzeat̄: ac tandē infuso diuini lumis nobilissimā aiam v̄am illu
strare dignet̄. Si em̄ aiam negligam⁹ (inq̄ Chryso.) nec corp⁹ salutare poterit
mus: nō tñ aia p̄ corp⁹: sed corp⁹ p̄ aia factū est. Qui q̄ p̄mū est uegligt̄: z
q̄d i ferius est extollit̄: vt r̄q̄z corrupit̄. Qui p̄o ordīnē suar: z q̄d p̄mū est colit̄:
etiā negligat̄ q̄d scdm̄ est: p̄ p̄mū salutē: saluabit̄ z scdm̄.

Difficillimū est seip̄m cogitēre.

De his q̄ in isto opere tractanda sunt: etiā agit̄ de intentione siue excusatio
ne auoitis contra mordaces z obloquentes.

Via intellū eūdi ad p̄tutes: arduū est iuxta illud: tendit in ardua p̄rus.
q̄ Ad victa p̄o sine labore dilabimur: inq̄ Iud. Iō cogēda ē durities nob
lūtat̄is nre p̄ animi imperiū vt diligēt̄ p̄terant̄ iniquitates cordis nri p̄
verā sui recognitionē. Quia p̄fecto gen⁹ est mort̄: sp̄ in p̄ctis viuere. Sz puer
ti ad dñm Iesuz ch̄m felicitas ē: p̄a v̄a ac certissima salus: teste maḡ Amb.
Et sic idē ait in li. de apologia David. ca. ix. Nōne murt̄ aialibz deteriorēs exi
stimādī sunt q̄ se in flagitijs suis tacēt̄: z purāt̄ insignē eē p̄tutis vbi lapsus ē
ertimis. Ad legitime q̄ disponēdū eoz ante peccat̄: vt vere sit p̄rtitū z hūi
liatū. i. gratū deo/ pla requirunt̄: vt scribūt doctores catholici: q̄ in script̄ suis
ad explanādū hāc p̄rtitōis materiā vario mō p̄cedūt. Qēs tñ vident̄ organa
sp̄sūcti: z q̄si vno ore resonāt dicētes p̄rtitōne fore p̄ncipiū: tanuā ac fundamē
mentū eterne salut̄. Iō si peccat̄ aia saluari cupit̄: rōz reassump̄t̄ v̄itibz eo
nari d̄z ad adq̄sitionē ranti thesauri. Cū p̄ solā p̄rtitōne: etiā oia p̄ctā mūdi
cōmississet saluari possit. Cūctis q̄ postposit̄: dicim⁹ q̄ ad verā p̄rtitōne a q̄
rota hoim sal⁹ dependet̄ q̄nq̄ requirunt̄: de q̄b in h̄ ope agere inredim⁹. P̄
mo em̄ requirit̄ vna diligēs recordatio siue discussio oim p̄ctoz mortallū. De q̄
tria dubia valde necessaria videbim⁹ in q̄z explanatiōe pla notabilia mēozab
tu digna p̄ recreatiōe languētis ac siccit̄is aie ap̄tem⁹. Secūdo requirit̄ ver⁹
dolor siue detestatio singuloz mortallū: sic vt de q̄libz mortali spēalts p̄rtitō
habeat̄. Hic q̄z pla documēta de dolore p̄rtitōis dño adiuuāre explicabim⁹.
Tertio necēria est vna gñalis penitudo siue detestatio tā de oblit̄ q̄ ignorata
mortallb. Et q̄d agere debeat hō in tali p̄plexitate tā circa oblita q̄ ignorata
ibi clare oñdīm⁹. Quarto expedit̄ vt p̄ctoz habeat̄ ver⁹ p̄positū directū circa
tria abstīnēdi: p̄rtēdi: ac legitime satisfaciēdi. Et de his tribz pla notabilia tā
gunt̄ sub breuibz. Quiro necessari⁹ est mor⁹ libert̄ arbitriū tendēt̄ in deū sup̄
oia sibi dilectū: in q̄ p̄sistit̄ cōplēmetū hē p̄rtitōis. Nā tal̄ dilectio dei sup̄ oia
facit̄ vilesere cūtra bona fallacia p̄ctis vice p̄t̄ deū. Nec igit̄ sunt q̄nq̄ requi
ra ad verā cōrtitōne: in q̄b cōsistit̄ vera sapia ac summa p̄bia: z parit̄ ois sal⁹ ag

Corruptio est tanua z fundamētū et de salutē.